

kunnet forhandle os til en begrænset forhøjelse — igen 2 kr./t. — nemlig til dækning af stigninger i arbejds løn, gager, materialer og emballage siden november 1967. Vi måtte derfor — og må stadig — regne med et særdeles utilfredsstillende økonomisk resultat for 1968, ganske specielt på grund af belastningen gennem afskrivningerne, der virker med fuld vægt i 1968 — og altså skyldes foranstaltninger, som nødvendigvis måtte foretages, og blev foretaget for flere år siden.

En sådan baggrund skaber naturligvis betænkeligheder med hensyn til tidspunktet for iværksættelsen af det før omtalte nye og meget betydelige investeringsprogram.

Foruden at være en priskontrolleret virksomhed, hvis indtjeningsmuligheder selv under de bedste konjunkturer har været begrænsede af Monopoltilsynet, stod vi altså på grund af avancestoploven ydermere i den situation, at forlængst truffne dispositioner, der efter års forløb medførte stigning i de indirekte omkostninger — men dog også resulterede i rationaliseringsbesparelser, som er kommet aftagerne til gode — hindrede os i at få blot den sædvanlige begrænsede nettoavance, bl. a. på grund af den midlertidige ændring i afskrivningsreglerne for 1967 og efterfølgende ændring for 1968. Da vi efterhånden måtte forudse, at avancestoploven kunne blive forlænget på ny, fandt vi det nødvendigt at påanke Monopoltilsynets afgørelse, hvilket skete ved stævning af 4. september 1968 med følgende påstand:

„At Monopoltilsynet tilpligtes at anerkende, at der ved meddelelse af dispensation i henhold til avancestoplovens § 2, stk. 2, bør indrømmes klageren som priskontrolleret virksomhed i henhold til

monopollovens § 24 sådanne prisforhøjelser, der hidfører nettoavancer, som — udtrykt i procenter af investeret kapital, resp. af omsætning — i alt fald ligger på linje med, hvad tilsynet efter egen beregningsmodel i en årrække har tilladt.“

Da denne sag næppe kan blive behandlet før en ny — og til dels ændret — avancestoplov er en kendsgerning, må anken formentlig tilbagekaldes.

På denne baggrund må vi henstille, at der fra folketingets side i forbindelse med avancestoplovens forlængelse gives Monopoltilsynet et yderligere direktiv i overensstemmelse med, hvad Industrirådet har henstillet, gående ud på, at virksomheder, der er kontrolleret i henhold til monopollovens § 24, meddeles generel dispensation fra avancestoploven. Såfremt denne henstilling ikke kan imødekommes, beder vi udvalget overveje følgende supplerende direktiv:

at avancestoplovens undtagelsesbestemmelse bør komme til anvendelse på de under monopollovens § 24 priskontrollerede virksomheder, for så vidt de som følge af en måske allerede før november 1967 foretagne kapitalindsats af væsentlig omfang befinder sig i en sådan situation, at en anvendelse af lovens hovedbestemmelse fører til ubillige resultater. Anvendelse af undtagelsesbestemmelsen kan i sådanne tilfælde eventuelt gøres afhængig af, at den for virksomheden hidtil normale udbyttesats ikke overskrides, og at alle disponible midler, fremkommet i lovens gyldighedsperiode, hurtigst muligt reinvesteres i virksomheden eller bindes på anden måde til fremme af dens naturlige, løbende udvikling og med henblik på beskæftigelses- og valuta-skabende forhold.

Med ærbødighed

p. p. Aktieselskabet

Aalborg Portland-Cement-Fabrik.

Orla Thomsen.

J. K. Rasmusen.

Til folketingets udvalg vedrørende den midlertidige prislovgivning.